

525

6-5-1

1

Arm.	Pres.	C.	
189	1	3.	12.

El rinrot del denyo Pau.

farxuela en un acte

y en vers

Nofra ^{per} digala y Expliu

Mouica

de

Roosendo March.

=

Zivoli

1872

R. 312951

MS. 194

24/03/03

111

10

10

Ho ep arto.

Senyo Pau

Tre eta

D. Rafael.

Priet

Andreu

coro general.

L' acció passa a Barcelona

época actual

De septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

De septima de septima de septima

Acte únic

Decoració de sala que figura la de rebre visites de un mes-
 neutral, a la dreta en primer
 terme una finestra practicable,
 y en segon la porta de entrada,
 a la esquerra en primer terme,
 la habitació de Tréseta y en
 segon, porta que dona al interior
 de la casa, porta al foro y detrás
 un poch separada una cortina
 interior tapant un ninot de
 fusta mitj vestit, que a son
 temps se descubreix. En la escena
 s'hi venen algunes figures

donant à comprendre que
passa en casa d'un escultò.

Orcena 1^a

D. Pau. bono general.

- Múrica -

bono = boncedeixins

eixa vegada

dà una mirada

al seu ninot.

Vaja cuiti

Pau = Digni que si
 No b puch servi
 D'nutil es tot.

Coro = Donchs allavoras
 pot esperarse
 que va a trobarse
 ab el mal de caps,
 per que nosaltres
 ens dariem trassa
 per di qu' eixa casa
 vosté n' ha embuiscat.

Pau = Fassin com vulgan
 no puch servirlos
 ni res puch dirlos

del meu ninot
que és una cosa
que vaig jurar-la
y haig d'acotar-la
à costa de tot.

Boro = Se n' recordarà

Pau = Ho infringiré tot.

Boro = Ensenyarse l'home,
ensenyis al ninot

Pau = De bona gana
ferho voldria

mes companyia
el meu jurament
fins a lo dia

signi a catoda
 ni una mirada
 darali la gent.

Coro = Sen recordarà

Pan = Ho supriné tot

Coro = Ensenyarsél home
 ensenyi al ninot.

Donchs allavoras

pot esperar-se

que và si trobar-se

ab el mal de caps.

Pan = De bona gana

ferho voldria,

etc etc etc.

Sen va el coro per la

(... porta del carré.)

... = ...

...
Vicina 2^a

D. Pan.

... = ...

Pavilant.

... = ...

Pan = En lo mateix dia per dia,
sem deixarme descansar.
Tot hom me ve si importunà
ab aquesta lletania

... = ...

...
Vicina 3^a

D. Pan, Peret.

=

(sunt porta interior.)

Per = Fenjó, ¿ que me n' puch anà
à buscar lo que m' ha dit?

Pan = Bueno, veshi tot seguit
y no triguís à tornà
Mira, tu, si per acàs
no fos encara acabada
¿b' diràs --

Per = ¿que? ¿que?

Pan = Nada, nada!

que després hi tornaràs
Per = y per això ¿hi ha pensat?
Vamos, jo t' flich! no entench
que pensan aquesta gent

Pan = Es que estich amohinat.

(Peret sen va.)

4^a
Cena 4^a

Pan = Pan (content.)

Anem a dà l'últim cop
y fini la gran empresa
y l'estanho així del tot. -

(cant pel foro.)

i que n' causarà de sorpresa!

5^a
Cena 5^a

Fora eta.

(cant per la porta del quarto.)

Fora = És estrany, no hi ha ningú

7
de mblava senti enrahonó

tal vegada així ho faré

la pò de trobarhi algú

(obrint la finestra.)

Obrim-ne de bot a bot

las finestras y esperem.

Vamos, per mes que dignem

l'cor n's domina y l'cap.

Aviat tocará l'hora

que sento aquella cansó.

Aviat el cel veure jo

sense treure l'cap a fora.

(se sent una guitarra.)

Mes que sento! Non acort

com de guitarra esguerdada,

Es que busca la tonada —

Ay: no saltis, pobre cor!

(D. Rafael canta desde
fora + lo següent romanso.)

- Música -

Raf = Supriendo el viento por ti
no cesaré de cantar
hasta que me des el sí
que haría mi felicidad

(Canta)
En vano estoy aguardando
ver tu rostro encantador
por mas que esté repicando
sin dar la fiesta mayor.

Parlat -

tre = lo uina q' ven mes armoniosa,

cada nit la sento y -

ni fa gojà, ni fa sufri

ni fa está molt nequitoso

Digne es de ser estimat

jove que canta tant bé:

molt ditciosa deuria de

la noya perqui ha cantat

(can per la finestra una

carta lligada ab una

pedra.)

Que s' això?

(amuntada la cue.)

No na canta: y diu

el meu nom, Ay! que fare?

Tant que desitjo sabé...

ba, ba, tinch po sens motiu

(l'obra y llegem.)

"Apreciable señorita,

desde el día en que la vi

tierte el pecho frenesi

porque de amor necesito.

De la enseñanza saliendo

la encontré por mi ventura

y de entonces con locura

la adoro, y estoy sufriendo.

Debajo de su ventura

la noche paso y el día,

sin que logre mi porfía

ni una mirada!

¡Caracas!

¿Te admiró a un jove? No tal
 Cuant amava a la ensejansa
 ens d'eya s'or Esperansa
 qu'era s'icó pecot mortal.

Ayer descubri logre

cuando acertaba a pasar

que lo quieren enlarar

contra su gusto de V.

Mi mano y mi corason

a sus pies rindo discreto,

si corresponde en secreto

a la mas pura pasion.

Te juro a V. serle fiel

y la victoria alcanzar,

puendiendose V. llamar

la esposa de Roafael."

- Rafael el que me alababa

la meva tia Palmira,

l' capitá que tant me mira,

y que tant me requerebaba.

Ara recordo que un dia

passant pe'l carré de n' Ruel

el vaig mirat de regull

posantli gran simpatia.

Es molt guapo y es mereix

que l'estimi). - Ya está dit,

ell ha de sè el preferit

al estantis D. Aleix.

Que felissos que serém,

si n' arribem à casa.

Sento passos qui serà?

El pare... - Dissimulen.

Escena 6^a
 Freseta Q. Pan.

(porta fora.)

Pan = Olo, noya! ... que hi fés
 per aquí?

Fre = No... no res,
 m'entretenia a mirar.

Pan = Avuy estich molt alegre!
 molt alegre! No has notat
 en ma cara alguna cosa?

Fre = És veritat, sí, ara hi caïch.

Pan = I no endevinas la causa?

Zore = No, pare!

Pan = Es qu' està acabat.
(ab misteri.)

Zore = ¿El que?

Pan = El non plus ultra,
l'obra magna, l'obra gran
obra durtida d'aquí.
(tocantse l'front.)

Obra com no s'ha vist may.

(ella entent que obri les
portas y las obra.)

Que farà noya?

Zore = No m'ha dit

obra, obra; pues ja està
obert.

Pan = Si, bueno, ara tanca.

Fore = Obra y tanca, qu' es estranyo?

Pan = (Veyén lo qu' es la ignorancia
tot això li han ensenyat
las monjas.) Escolta, noya
l' obra de que estich parlant
es el meu ninot

Fore = De fusta?

Pan = Si, dona; mes de sis anys
de treballs y de mals rotos
ni costa. Que n' es de gran!
Buen mecanisme, si l' veyes,
quina invenció! M' donarà
tanta fama el meu ninot,
qu' hasta l' inglés y l' gorbate
han de trasmetre el meu nom
fins a la posteritat.

Ah! si, si... Mes t' diré

que no son bolados.

Fre: Ya!

Pau: Ell ha de fe girà el mon.

Fre: Ay pare! No ho fassi pas
perque anirém malament.

si havém d' anà cap per vall

Pau: No filla, no; jo vuy di
que la meua obra farà
obri 'ls ulls à mes de quatre
que encare 'ls tenen tancats

Fre: Brin els pare à n' ami

Pau: Massa que te 'ls obriran.

Fre: Qui me 'ls obrirà

Pau: No ho sè.

Això ob el temps ho sabràs.

Y on no m'entens perquè estich
científicament parlant

Fre = No parlaba del ninot?

Pan = Sí, filla, sí, y qu' es trempat.

Fre = Ensenyi mel una mica.

Pan = No pas per pare jermà.

Fre = Y està segur qu' en Peret
a ningú l' ensenyarà?

Pan = En Peret es bon xicot

y li té una pó tan gran
com ls nens a n' als serenos;

y aixó qu' ell m' vá ajudà
a ferli ls brassos y camas

y mil voltas l' ha tocóit.

Mes parlèm d'un altre assumto

per tu més interessant

Fre = Com milga

Pan = Del casament,

que n' esta felicitat.

Demà arriba el senyor Aleix

ton promès y el meu company

Fre = Tant prompte?

Pan = Si, filla meua,

tot seguit t'hi casaràs.

Aixó es el teu porvenir,

ell es rich, sabi, elegant.

=

Cocena 7^{an}

Dits, Andreu.

=

An = Non capitó de Malicia

dir que ab vosté vol parlar

Bre = (Si fos ell!)

Pau = Potré dir

un dels que m' fan la injusticia
de dir que soch un bruixot

y han aportat al cafè

per el que veurà primé

de tots ells el meu ninot.

(i treseta.)

tú retirat al teu quarto

Bre = Bueno, d' allí escoltaré.

Pau = Peyam si així m' divertiré.

Faré veure que m' aparto.

Escena 1.

D. Pau. D. Rafael.

(vestit de capità.)
Ra = Espero dispensarà
que le venga a distraer

Pau = No m'hi distreu!:) com ha de ser
lo de sempre.) vol collà!

Ra = Me llamo D. Rafael
del valor y anhelo ---

Pau = i ja!

(interrumpintlo.)

No s'entensi mes capità,
no tinc de boig ni un arrel
I diga a los oficials
als capitans y tinentes
que s'he filado los dents
antes de mostra s' coixals

Ra = La joia mas apreciada

y del mundo entero
tiene V. y tan solo espero -

Pan = Ves quina de n'ha pensado

per tot quieru ley igual,

si tots nego tal favor.

Ra = Pues le juro por mi honor

de lo digo muy formal

que abrijo las pretensiones

mas puras

Pan = Que res dirá --

que com momento callará --

etcetera -- Iguales canciones

han hecho los que han vingut

Ra = Es que yo puedo aspirar

con orgullo mucho más

Pan = Aixó es, a lo bot, much!

Raf = Competencia haré con ley
por mi nobleza y condal
al que V. la dé ---

Pan = Animal.

(marçat.)

Si es per quant se n' vagi l' rey
Ra = Yo le ofreceré, y no en vano,
la mano y el corazon.

Pan = (D' això d' diu toca l' violon
que n' farà del cos y mano

Ra = (Ara acaba d' ompli l' bot.
vol ser marit d' un ninot
vosté l' sanderi ha perdido.
Yo no l' comprench, capitá.

Pan = Extraño de V. tal cosa.

Me refiero a su hija hermosa

Pan = A la mevesa? ja! ja ja!
 Vostè la sabe muy larga,
 pero parlant ab franquesa
 la demana per prumesa?

Ra = Si mis sentidos embarga.
 Si ella mi dicha vería
 si quiere verme propicia.

Pan = Pues li daré una noticia
 que muy poch li agradará

Ra = Y cual es?

Pan = que demoi ó casa

Ra = No puede ver, vive Dios!

Morirá uno de los dos

Pan = Hombre, no diga tan ova.

Raf = Por fin que contesta V.

Pan = Claro, ya li he dit que no.

Ra = Pero siga!

Pan = No senyó,

Si en va; que li diré.

Ra = Pues bien, aunque me pesa,

nos veremos señor mío.

Voy á armar á V. tal lo

que se queda sin Teresa.

¡Puedo mucho!

Pan = No hi farà.

Ra = Se ablanda?

Pan = Ya he dit que no.

Ra = (se l' mira de fit a fit

un rato y molt sech

dir.)

¡Lo asta luego!

(sen va depressa.)

Pan = Estiga tò:
 (acompanyantlo fins a
 la porta.)

No ecados à Montpensier
 (Moet marcât.)

Es cenia 9.

Pan.

Pan = Miren qu' es molt, perque portan
 un sobrot aqui al costat
 es creuenhen que tot es patria
 y tot s' ho volan menjá
 Noya! noya!

(oxidant.)

Occena lo
Pan - Freseta.

Pan = Basi no m' puch tenir l'riu
això si que s' pot escriure
com estrangera molt rara.

Fre = No l' comprench

Pan = M' explicaré.

No t' pots obrir a pensar
el pretext del capità
per veure el ninot

Fre = (Ja l' sé.)

No l' ocento de seguir.

(fent lo desentès.)

Pan = Afigurat que després
dels compliments y demés

ha dit que s' vol corré ab tú

Zoe = que diu!

Pan = Ves el burinot!

Es creya que jo dormia

Saps lo que el pello volia?

que li ensenyis el ninot.

Me única

Pan = Ves aquest pello

ab quina mentida

mala partida

volia jugar

Zoe = Buanta desgracia

à sobre ni vé
el pare creuré
que vol confitans
Pan = Vaya l'home quina idea
de manar-me síncis la noya
per lograr ab sa tramoya
lo triunfar de sa talega

Fre = Vaya, el pare es massa bo,
tothom pensa ha de veni
portant sempre l mateix fi
y el que menos ve per xò.

Pan = Pero q luego
ab astucia
descubreixo
sempre jo

lo que volan
 quins ne venant
 acertant
 intencions.

7ore = D' aquest modo

sempre queda

soltereta

seus casos

perque el pare

ab aixas cosas

sempre s' troba

atribulat.

(repeteix.)

Pau = És molt gran lo men talent

Fre = Molta es una adversitat

Pau = Encar ningú m'ha enganyat

Fre = Jo quedo sens carament

Pau = De manera

que yo logro

el men nom

doni per tot

y que quedo

triuñfant sempre

la gran obra

del ninot.

Fre = De manera

que yo perdo

ma alegria

y mon humor

que queda
ploran sempre

ab angunia
lo men cor.

Pau =

Filla meva

escolta

vina

fins aqui

De ventura

avuy es dia

pues que logro

ya non fi.

ore =

brèquim pare

torno grega

nie corseco

de supra
ma tristura
te per causa
no de carne
diverti

Parlat.

o cena illi

Dits Peret.

Peret =

(tot atrocitat.)

Ay que m'han assassinat
ganduls pillos, murriets

Ire = Hou ' es aixó, Peret, que t' passa?

Pau = Lou' ha sigut aixó? que tens?

Pe = De massa que tinch m' queixo
m' han deixat tot fet malbé.

Ire = Que t' ha passat? cuita digas.

Pau = Home, digas que t' has fet.

Per = Basi ré! M' han deixat blau
vermell, groch y hasta vert.

Ire = Digas qui ets un arco iris

Per = Y tot aixó sab perque?

Ire = per causa que vera.

Pau = que dius?

Per = que sempre en el mon s' ven

pagà el just pe'l peccadó

Pau = Explicat, cuita

Pe = Ho diré.

passaba jo molt tranquil
dense donarme de res
frenta de la catedral,
cuam tots aquells xicotets
que per lli s'estant jugant
fourejats ab molta gent
de la que s'queda encantada
han eridot tots sí una veu
que per mi ha sigut fatal.
Mirense l'es l'aprenent
del danyo Jan, l'bruiçot
Di aixó y sentirme pe ls seus
cap, colls, brassos y costellas,
pedras troncos y palets,
ha sigut cosa de veure.

Tres = Ay miren, pobre Peret.

Pau = Paja no ploris pas per xó.

Pe = bone no ploris? no es pas ri.

tres costellas m'han trencat

aquells tumantes, jueus:

Pau = Jo te las fare de fusta

Pe = Gracias, mestre, m'convé més

teni las que m'vá fé el pare.

Ah! lo pitjó es qui han promés!

venirli a crema el ninot,

Aquesta nit

Jore = Ay Deu meu!

Pau = No tingas pa, no vindran.

Pe = Seria perquè estant creyent

que el ninot es el diable

y que vos sou l'Lucifé.

Me tindré que confessi

seu falta demà mateix

Pau = Joè, per ventarte l'escrupul

(li dona diners.)

Pe = Y racias, això m'ha fet valent

Pau = Joè has fet lo que t'he manat

Pe = Si senyò, tot aquí ho t'è.

Loa roba per el ninot

Joè = La roba?

Pau = Y qui es de potent,

feta per loastre Sanchez
l'que h' elegants vesteix.

Dono, vull que fassi goig

Per = Per ma part no he oblidat ri

Pau = Desd'avia quedas nombrat

tiu, Periet, l'seu cambrer

Per = Bonin empleyo! No l'accepto

El vestirà malament

Pau = Ba, home. Si t' seria fàcil

o No veus que s'ho deixa fè?

Basta que l' veji vestit

no m' donarà per satisfet.

Que me no me l' deixara veure?

Pau = Ets tossuda per demés;

t' hi he dit que no un cop y basta!

Y t'inch de sortir un moment.

Si, Peret, aquesta nit

cumpliras l' encàrrech meu.

y tu Ineseta, retirat

cap a d' dins.

Que = Està molt bé.

(se queda gansent.)

Pe = Y que no m' dona la clau?

Pau = Ben cap! no hi pensaba mes!

(li dona)

Be compte que ningú hi entrà
no t'descuidis tanca bé
perque per mes petit descuit
ni daria un sentiment

Pep = Ja pot marxar descansat,
deu ja mestre ab l'aprenent

Pau = Que fas aquí, bona persona?

(reparant ab la noya)

Fre = Que... ja me n'vaig... (tornarà
cuand diga fora!)

Pau = Basta luego.

Fre = Estiga bo!

Pau = Vaja, Aden.

(sen va pel foro la)

Breseta entra al
seu quarto.)

Escena 12.

Peret.

Peret: Moralament, deixarme aquí
tot solet frente al ninot
per vestirlo de nou tot,
tindré po. Pobre de mi!

Mentres sols fusta ha sigut

no me n'ha fet, ara s'heu

y n'heu pot molt be amagat l'ou
pe'ls cops que de mi ha rebut,

teni que de la criada

la dida, cambrea y tot
d' un ninot, no, d' un bruixot
que m' donà una clotellada

(Receue la roba.)

Maja! no gastem mes tabo

(Obra la porta del foro y s' atira)

Volgam don Nin; y don Non!

(deixa caure el farcell
dintre.)

Oh ulls de m' tancar de son

o bé el ninot bellugaba

(Pausa)

Veig que sol no fare ré,

Veig a buscó en Jaumetó

que ho sigut també majó

y mentres que el vestire

i no contaria algun combat,
 i així faria que jo tinga
 tot el valor que convinga
 per fer lo que m'han manat.

D. Rafael.

(salta pe l balcò.)

Raaf: M'oto si brios... Es muy alta
 esa ventana; por poco...

hombre enamorado es loco

i cualquier cosa le exalta.
 Lo que hago, no es regular.

Me vuelvo -- vendré mas tarde
y me llamarán cobardes
Por algo soy militar,
alguien viene. Si ella fuere.
Dentro ese cuarto me oculto
A ser ella, voy al bueto
y salga lo que saliere.

(Entra en el cuarto
del foro about, hi
marca el ninot.)

© d c e m a l d.
Rosael. amagat Zereseta.

Fore = Peret! Peret! No de l ven

sura den estoi ocupat
 pero l que l pare ha manat
 pobre ricot com no l creu.

Misica.

A vuy lo meu cor
 que tan ha sofert
 torna a ser felis
 comensa l amor
 oi donli un mareix
 que may ha ventit

Y sento pe l cos

un suau frenesi
que m'hi té deus repos

Oh! ditosa ignorada
cuam me fas felis

y cuanta alegria
no sento al meu pit

Di unitat fós
lo que jo he sentit

y pogriés logriés
ell fós sabedís

que jo soch felis
tant sols estimant.

Spindria si pregà

per a xè mon marit

y me ai alcansa

oh: ditra ignorada

etc etc etc.

Lo pare ahi

molt me venya

y cuidava molt.

perque vaig veni

ai tafaneija

per veure l' ninot

Mes ab tot això

de veure l' jo tinch

mes gran afició.

Qh: ditra ignorada

etc etc etc etc

=

Pe etra

=

Q

o. o. c. e. n. a. t. l. s.

Terena, Peret.

=

Pe =

(que ontra sens venverla.)

Os niolt estrany! he mirat

tres ó quatre bodegons

venno trobarne ni dombra

Q

Peret!

Pe =

Pe = Per compassió

Fre = Ay quin muto que he rebut?
(reparant lo treseta.)

(¿que l'he espantada?)

Fre = Di: y jo
sí tu?

Pe = A mi res ni espanta

Fre = y tremolas y estás groch.

Pe = Es una mala costum

No es meua la culpa, no.

Fre = Allavors, de qui seria?

Pe = De que s'cobart el meu cor.

Si pogués l'canbiaria

al cor d'algum lleó

Fre = Jo crech, y pues qui ha sortit
el pare, y hem quedat ools,

explicam alguna cosa

de la invenció del ninot?

Pe: Seria lo mes acertat,

(potré així perdre' lo pò.)

Fre: Digas, es cert que fa coses

increïbles casi?

Pe: Potser es cert. Peron

Fre: Y que té certa figura-

interessant.

Pe: Y molt.

Fre: Y també toca la flauta?

Pe: Y el violi y hasta el violon

perco sobre tot la flauta

es lo que toca milló.

Fre: Digas, digas, quin edat

pot tenir aixó el ninot?

Pe = Trenta anys li va donar al ferb
 mes ara ni té trenta dies.

Fre = La mateixa deu tenir
 aquell que ni vol fé l'amor.

Pe = Però tens de saber trenta
 que per xò ja es cert no s'heu
 sense que se li hagi fet
 alguns certa operació.

Fre = Explicat, com de li fés?

Pe = Penjada té una clau d'or
 aquí sobre de la parte
 y al costat un forat gros
 de li fica dins la clau
 donantli la corda, com
 al tot (marcant un rellotje.)

Fre = Donchs seria una maravella

Pep = És un ser com mi ho pochs.

Fre = (y la clau es au' al pany.
(mirant.)

Li l' pogués fé marxá -

Pe = Jan Proch!

No ha oentit?

Fre = No he oentit ré

Pe = Pues jo crech qu' he sentit molt

Fre = Me dembla qu' aquesta nit
per totas parts veus visions.

Pe = Y no he sopat y tinch gana.

Fre = Pobre Peret! tens rahó

deus temi debilitat,

te prent la clau del rebost

y menja tot lo que vulgas.

Pep = Gracias. (Quin cor té mes bo.)

Si entre tant vingues el mestre

Tre = Home, jo responch de tot.

Pe = Aixís quedo descansat

que hi ha vi?

Tre = M' qu'es del dob.

Pe = Ho deya, perquè bebent

augmentaria el meu valor.

(den rà.)

=

o censa 16

Teresa.

=

Tre = Ara sense exposició

jo que sola m'ha deixat.

à pensar de tenir pó

75
vení el ninot acabout.

(Treseta obro la porta
del foro y apareix

D. Rafael dret devant
de la cortina que tapa

el verdadi ninot vestit
ab la roba d' ell.)

©
© d e e n a 17.

Treseta D. Rafael.

Fore = bona presencia! Es molt guapo

Ay que sembla D. Rafael.

Es noctural lo que miro

ò imitació lo que veig.

Mes com potie, que fassi
lo que dihen? yo venrem.

A cop de vista fa efecte,
està molt ben deixadet,

ja, ja, desitjo examinarlo
mes si fondo.

Ra: (y yo tambien.)

Fre: Yo no sé perique al mirarlo
palpita tant el cor meu.

provém de donarli corda
tres voltas, pero que veig!

mon h ulls y hasta la boca

Ra: (No me puedo contener.)

Fre: Den de alguna mala cosa,
si m' espanta cridaré

(Rafael molt mareat)

(fa ab el cap que no.)
Penso que vol dir que no,
pobre de mi que faré?

No m'eny quedà.

Diu que sí.

(D. Rafael diu que sí en lo cap.)

tremolo de cap à peus,
cani estich sobrepenhada.

Raf: Esperemos el Pelen.

(D. Rafael comença à bellu-
gà y à fer tot lo demés
que marca y que queda à
la discreció del actor.)

Tre: Ay! comença à bellugà
sí, no m'enganyo l'per dret,
ara baixa. Estich desperta,

o somio, Ay, ay, que ve.

(, i' aparta si un cantó.)

Quin miró tant amorós,

El cor m'alta content.

Quin trip trap! No ve que m' passa

y es una llàstima a fe

que no sapigà parlar,

allavors fora cumplerts

Ra = Ay! por ti mmero, Teresa!

Tre = També parla, sants del cel

y fins sab jo com me dich.

Sembla que no puga xè.

Ra = Eres bella como un àngel

eres mi gloria, mi bien.

Tre = També hi ven cosa mes rara!

Ra = Perque te espantas? porque?

si tu presencia me anima

Y convierte en otro ser.

Fre: Ay, quin llenguatje mes dol!
vaja seguint que ho fa bé.

Ra: Ay Beresa hermosa! ciego
te adoro, si tu cruel

me desprecias, verás luego

un cadaver si tus pies.

(li agafa la mà.)

Fre: Ay! Deu meu! Perque m' agafa
Senyó Ninot, que m' vol fé.

pobre de mi! no tinch culpa!

No se que m' passa... tinch fret,

si los monjas ho sabian!

Ara- pago, y m' está bé,

la meva curiositat

Ra = ~~contesta~~ Teresa,

contesta, por Dios, mujer
al que por ti se devierte
(la abraza.)

Tre = Yo tinch po! Peret, Peret!

Ra = No llames, no tengas miedo
ningun mal te quiero hacer
(li pren una fló.)

Tre = Ay, que fa? Donquim la fló

Ra = Siempre aqui la llevaré.
(se la posa al tran.)

Escena 18.

Dits, Peret.

=

(que surt mitj temps.)

Pe = Milgam la cor celestial

Burroongo! qui es lo que veig?

(Rafael queda immovil.)

Fre = Peret, per Deu vira prompte

Pe = Que s'ha vestit ell mateix?

Fre = Si ho sabies:

Pe = Y ha baixat.

ell tot dol, bé prou que s'veu

Fre = La meua curiositat

Pe = Bon a dona ja ho dabem

com o' arretgla aquet tinglador

Fre = Sobres de nosaltres

Pe = Ven!

jo prou li veig adverti,
que luago que corda te

fa igual que jo tenint vi

tre: Ay si ve el pare y el ven,
que m'ha dit al moment torno
Jo tremolo

Pep: (suspirant) Jo mes,

perquè jo pagaré el pato.

Me despatxaria y potré...

tre: Probém de tornar-lo si puesto
y així no conixeria res.

Pep = Si, si, probenho. Ara ray
que tinc el ventre plé.

Raf: (Me fatiga estar así.)

Pep = Ep! Mestre, qui havém de fe?

ou: au: cap al pedestal,

mira que ho mana en Peret.

Reculleras, pesa massa.

Si no et mi ajuda vosté
Fre = Es que tincch por d'acostar mi hi
Pep = A mi a mi ni possa l mateix
vols torná al teu puesto?

(ã Rafael.)

Ra = No!

(ab ven grossa.)

(los dos s' esglayan.)

Pep = Ay Valgam la Vera - breu.

Buin esglay! també enrahona?

Fre = ¿ que ho fái d'alló mes bé.

(com que m'ha dit unas cosas -

Pep = ¿ ha outrevit l pillet

(D. Rafael al senti pillet

li pega una bofetada.)

Misericordia, ay la galta!

me l'ha girada al revés!

que s' malabrit: quin doló.

Ra = Y prompte repetiré

Pe = Sembla que parla esquerdat.

qu'es fet de fusta ó coneix

Ja ho ha vist, pegarme si mi!

ab la mà que jo li he fet.

Veyen? feu favors si bestias.

Tre = Be, home, no ha sigut ri.

Pep = És un ingrát, un traïdo

que s' (Rafael li pega una cossa

y sen va per la finestra.)

Ra = És por no hablarne bien.

Pep = Socorro! Municipals!

Serenos, vehins.

Tre = Peret!

No eridis tant qu' es capàs
ob los facultats que té
de fugir per la finestra --
y allavors, com ho farém.

Escena 19.

Breneta, Peret, D. Pau.

Pau = Que hi ha? qu' eran aquets erits?

Pe = Ay! es vosté, senyo Pau!

Salvim per Deu! li demano
ob molta necessitat

Pau = Pero de que?

Pe = Del niñol!

Pau = Quin, el men? Si no l' veig pau

Pep = Donchs ha fugit.

Pau = que t'ha fet?

Pep = Pre que m'ha inflat ls davants
y m'ha enfonsat ls darreras.

Pau = Vaja, explicat, cap de pa
(ai Peret.)

Pep = L'hi repeteixo: el Ninot
es un pillo, es un truon

Dre = Y jo per molt que heugi fet
no l'hi poguit separar
di no. quant vosté ha vingut.

Es tant fi, guapo, y galan.

Pau = Viva Deu! que no comprench
una paraula.

Pep = Baviam!

Posté din que 'l troba bó

Li com jo l'haguès tastat,
dirí que s'è molt dolent.

Tre: Empenyat en abraçarme
fins que al últim ho ha lograt.

Pep: Y à mi, per que l' destorbava.

Pau: Gallèn com un botaban.

Ara penso t' qu' ha sigut

Vejam si m' he equivocat.

(Va y descorra la cortina

després d'obri la porta

y s' ven al ninot en

admissi.)

Ho veus? estàs conveniut

(à Peret.)

de que ets un ximple, un cobard,

un tofané y un cap vert?

Ell l'ho deu have endenyat
à ma filla y... May més -
m'hi fiaré d'un bordegàs.

Tre = Ho- canbiat completament

Pe = Ja ho veig, ora sembla un sant.

Tre = Se li hauria acabat la corda
y ara estaria descansant.

(brits al carré.)

Pau = Pero qui es aquet escandol?

Pep = Son d'aquells. Ay desgraciats
de nosaltres

Tre = Y que volèm?

Pep = Poca cosa, sols creiemà

el ninot, perquè corre

qui es un dimoni embriyat.

Pau = Oh! rabia! després que jo

he oufert hasta la fam
per fini eira obra magna,
venimels a destrucci.

Pep = Ay, ay. No sent quin oroll?

Tre = Ay mare! ja estant pujant

Pep = bovero si amagarme, que jo
deri el primé de petá.

Pan = Alto! que ningú s'amagui

Pep = En que jo...

Pan = Deixals crida!

Pep = Ay o'hi pujam?

Pan = Be, que pujin.

Pep = Gent armada n'ha arribat
que los ha fet dispersá

(id.)

Pan = De debó

Tre = M^r ho deya l' coz.

Pep = Tot hom va per son cami

y l' capitán puja aqui

Pan = No sé com pagui l' favor.

Escena 2^a

Dits = Rafael soldats.

Ra = Alto! Salud, buena gente.

No tengan ningun cuidado

porque el grupo amotinado

ha huído cobardemente

en cuanto habemos llegado.

Pan = Capitan, a mi gratitud

será eterna.

Fre = *apud* Saint Aleix.

No es el Ninot

in (à Peret.)

Pe = *in* Elle mateix

¿No haberlo conegut

El mestre! s'ab que n'hi ha un feix

Pau = Te dich que sense temor

que els dos esten delirant

No vergen, qu' esten mirant

à D. Rafael del valor?

Ra = servidor de V.

Fre = *in* (Los galan)

Tornim donchs la neva rosa.

Ra = La rosa!

Ra = A V. la entrego

Pau = He anta entendrien no s'osseg

Pe = Ara sabrà molta cosa
que fins la pot cantà un cego

Raf = Y en cambio de este servicio
que le acabo de prestar
(ò Pau)

no me querrà V. otorgar
el mas grato beneficio
que se pueda imaginar

Pau = ¿cual es?

Dre = (Ay sí, sí invita!

Raf = Espero de su bondad

mi mayor felicidad

la mano de Teresita...

Pe = Mirat com s'espabilot

Ra = que V. antes me ha rehusado

Pau = Ara sí que ho comprench tot

Pep = Donguili qu'es bon ricot.

Rac = Asi estaré bien pagado.

Pe = ¿ no mes hi haurá un ninot

Fre = que té parla.

Rac = (amb.) ~~hauré~~ Su Teresa -

de ho diré en confiança,

es mi única esperança.

Pep = Per ella mon tanta fressa!

Pan = Vona probeu li vuy di

de que no soch egoista,

y podria di qu'un artista

tots ho favoros sab pagá.

Pep = Pagá. No soch a la llista.

Pan = Acosteuse.

Pep = Vaya un mareig

Pan = Per habé assoltat la plassa

Al·lors donà una cartaassa —

Ra = Como?

Tre = Pare!

Pan = A D. Aleix.

Ra =

Tre = Ah!

Pep = Si, ah! oue!

(escamint.)

Pan = Lo que jo desitjo es
que tot seguit us casen,
que molt felissos visquen
y al cap del any riguen tres.
perque així aví ni farem

Pep = D. Rafael el seu papé

molt bien la descompanido

Ra = Aquel que estoi enamorado

como yo - - me entiende V^o
Pep = No parli mas, atordido!

Pan = ¿bueno dirá out això bonou?

(A Peret.)

Pep = Yo sé, que no han demanat
a la reunió, si ha agradat
el minut del senyo Pan.

cant + final

Pan.

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

[Faint, illegible handwriting.]

[Faint, illegible handwriting.]

que No! parli nas abandonado
sua obra de... ab... habau

(1870)

... de... no... honra
... ha... agradat
... del... tam

... como final